

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/310/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115203729
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8115203729.1

Rozhodnutie

P. súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu M. M. J., s.r.o., so sídlom U. XXX, P., IČO XX XXX XXX, právne zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Janka Kráľa 7, proti žalovanému H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., M. XX, o zaplatenie 326,33 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č.k. 11C 62/2015-25 zo dňa 10.6.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 200 eur s 5,25 % úrokom z omeškania od 30.3.2014 do zaplatenia a trovy konania vo výške 24,10 eur na účet jeho právneho zástupcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 18,64 eur. Žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. Vychádzal zo skutkového zistenia, že účastníci konania uzavreli dňa 27.2.2014 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších platieb. Podľa čl. IV. bodu 1 tejto zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním poskytnutého úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy. Podľa čl. IV. bodu 5 v prípade omeškania klienta so splátkami úveru je klient povinný zaplatiť veriteľovi skutočne vynaložené náklady spojené s ich vymáhaním. Náklady bližšie rozpísal. Ďalej uviedol, že účastníci dňa 27.2.2014 uzavreli aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občianskeho zákonníka. Žalobca tak poskytol žalovanému bezúročný úver 200 eur prevodom z účtu v jeho banke na bankový účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver s príslušenstvom vo výške 261,33 eur do 29.3.2014. Náklady spotrebiteľa mali predstavovať poplatok za poskytnutie úveru vo výške 61,33 eur. V zmluve bola uvedená aj RPMN vo výške 2.489,8 %. Vzťah medzi účastníkmi konania súd prvého stupňa posúdil podľa ustanovenia § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda podľa ustanovení o pôžičke. Zdôraznil, že pôžička poskytnutá žalovanému nie je spotrebiteľským úverom v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch s poukazom na § 1 ods. 3 písm. I/ citovaného zákona, v zmysle ktorého spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace. Konštatoval, že v danom prípade splatnosť pôžičky bola stanovená na dobu jedného mesiaca. Poukazom na ustanovenie § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že pôžička je buď bezodplatná alebo odplatná, avšak odplata je možná len vo forme úrokov. V predmetnej zmluve sa však výslovne uvádza, že úver (správne pôžička) je bezúročný, preto dohodu o poplatku za poskytnutie pôžičky považoval prvostupňový súd za absolútne neplatnú pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z absolútne neplatného právneho úkonu nemôžu vzniknúť žiadne

práva, či povinnosti. Keďže za neplatný považoval súd prvého stupňa právny úkon len v časti týkajúcej sa poplatku a túto časť je možné oddeliť od ostatného obsahu zmluvy, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť len sumu poskytnutej pôžičky, teda 200 eur.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku žalobcu na náhradu nákladov súvisiacich s výzvami žalovaného na úhradu dlhu vo výške 65 eur súd prvého stupňa uviedol, že podľa rámcovej zmluvy malo ísť o skutočne vynaložené náklady. Výzvy však žalobca zasielal žalovanému elektronicky, preto mu žiadne finančné náklady v súvislosti s týmto konaním nevznikli. Zmluvu v časti týkajúcej sa vyčíslenia tzv. skutočných nákladov podľa druhu upomienky zároveň považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi a vyhodnotil ju ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca na jednej strane uvádza skutočne vynaložené náklady a na druhej strane ich stanovil paušálne v neprímeranej výške, preto táto zmluvná podmienka je výrazne v neprospech spotrebiteľa a nepochybne nebola individuálne vyjadrená, keďže žalovaný nemohol ovplyvniť obsah rámcovej zmluvy. Preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol. V súlade s ust. § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi z priznanej sumy úrok z omeškania od 30.3.2014, kedy sa žalovaný so zaplatením dostal do omeškania.

V súlade s ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku priznal žalobcovi uplatnené trovy konania v rozsahu 22 %.

V zákonom stanovenej lehote podal proti obom výrokom rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie vecí, ak súd prvého stupňa daný právny vzťah neposudzoval podľa Obchodného zákonníka, a to podľa § 497 a nasl. hoci zmluva o úvere patrí podľa ust. § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody bez ohľadu na povahu účastníkov. Súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo predmetný právny vzťah posúdil podľa Občianskeho zákonníka, a to ustanovení týkajúcich sa zmluvy o pôžičke. Zdôraznil, že strany predmetnej úverovej zmluvy sa dohodli, že dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky a namiesto úroku zaplatí jednorazovú odplatu, resp. poplatok za poskytnutie úveru, keďže od §497 Obchodného zákonníka je možné sa odchýliť a dojednať nielen úroky, ale aj odplatu. Suma 65,33 eur tak predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, teda jednorazovú odplatu. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Kežmarok vo veci 9C 96/2015, rozsudok Okresného súdu Galanta vo veci 35C 93/2015 ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre 9Co 162/2012 zo dňa 22.11.2012. Nesúhlasil so záverom súdu, že dohodnutá výška odplaty predstavuje neprijateľnú podmienku, keďže všetky podmienky úveru si žalovaný určil sám, teda boli individuálne dojednané. Uviedol, že samotná odplata v pomere predstavuje len 30,67 % z celkovej čiastky úveru, teda ide o štandardnú výšku. Nárok na odplatu v sume 61,33 eur považoval za zákonný a dôvodný, preto navrhol rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu, resp. rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si zároveň trovy odvolacieho konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 212 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. O odvolaní bolo rozhodnuté postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p., pričom miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu najmenej 5 dní pred vyhlásením.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci vykonal potrebné dokazovanie a na jeho základe dospel k správny skutkový zisteniam, z ktorých vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd sa stotožňuje s výstižným a vyčerpávajúci odôvodnením rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré odkazuje. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu je potrebné uviesť, že aplikáciu Obchodného zákonníka vylúčil sám žalobca v úvodnom ustanovení zmluvy, v zmysle ktorého zmluvný vzťah bol uzatvorený na základe zák. č. 129/2010 Z.z., zák. č. 266/2005 Z.z. a Občianskeho zákonníka. Nedôvodná je aj odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa dohody o odplate práve z dôvodu nemožnosti aplikácie Obchodného zákonníka, ale výlučne ustanovení Občianskeho zákonníka. Individuálne dojednanie odplaty sa viaže výlučne na výšku pôžičky a nie na rokovanie zmluvných strán. Odplatu určil výlučne žalobca a žalovaný nemal reálnu možnosť ju zmeniť. Preto nejde o podmienku individuálne dojednanú, ako sa snaží argumentovať žalobca.

S poukazom na uvedené odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v súlade s § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., teda úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania z dôvodu, že takéto trovy žalovanému nevznikli, preto si ich ani neuplatnil.

Rozsudok bol prijatý senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.